

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่องการรับรู้สมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการรับรู้สมรรถนะหลักที่พึงประสงค์และสมรรถนะตามสภาพจริงของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ตามความคิดเห็นของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยจัดส่งแบบสอบถามให้บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 143 ชุด ได้รับแบบสอบถามที่สามารถใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยกลับคืน จำนวน 131 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.61 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ในการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ความถี่และร้อยละ ส่วนการวิเคราะห์การรับรู้สมรรถนะตามสภาพจริงและการรับรู้สมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ใช้ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการเปรียบเทียบการรับรู้สมรรถนะตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ สถิติที่ใช้คือการทดสอบค่าที แบบ Paired-Samples t-Test หลังจากนั้นนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ โดยมีการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สรุปผลการวิจัยเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 131 คน เมื่อจำแนกตามสถานภาพ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุในช่วง 31-40 ปี รองลงมาในช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป วุฒิก่อนการศึกษาระดับปริญญาตรี จบการศึกษาในสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์มากที่สุด มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในห้องสมุด ในช่วงเวลา 1- 10 ปี และในช่วงเวลา 11-20 ปี และมีประสบการณ์การปฏิบัติงานในตำแหน่งบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศในช่วงเวลา 1- 10 ปี และในช่วงเวลา 11-20 ปี ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมในแต่ละด้าน ในช่วง พ.ศ. 2550 – ปัจจุบัน ในหัวข้อที่มีความถี่สูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดการความรู้ (KM)

ห้องสมุดอัตโนมัติ การวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการทรัพยากร และการพัฒนาบุคลากร การ
ใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ ส่วนในการศึกษาดูงานส่วนใหญ่ได้ศึกษาดูงานทางด้าน
ห้องสมุดในประเทศมากที่สุด

2. การรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ของ
บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

การศึกษารับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ของ
บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในภาพรวม และในสมรรถนะหลัก
ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

ผลการศึกษารับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ศึกษา
ในภาพรวม พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพ
จริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลางและมาก โดยมีการรับรู้สมรรถนะหลัก
ตามสภาพจริง ด้านสมรรถนะของข้าราชการพลเรือนไทยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการ
วิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการ ด้านความรู้ทักษะทางภาษา และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
ตามลำดับ

ในส่วนการรับรู้สมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากร
สารสนเทศมีการรับรู้สมรรถนะหลักด้านสมรรถนะของข้าราชการพลเรือนไทยมากที่สุด รองลงมา
ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านความรู้ทักษะ
ทางภาษา ตามลำดับ

ผลการศึกษาด้านการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการ พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์
ทรัพยากรสารสนเทศมีการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์
ด้านการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางและมากที่สุด โดยมี
การรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงในด้านความสามารถในการกำหนดหัวเรื่องทรัพยากรให้
สอดคล้องกับเนื้อหาในสาขาวิชามากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การลงรายการหลักตามมาตรฐานของ
หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่ดีในสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์และการควบคุม
และใช้คำศัพท์ในการสืบค้นเท่ากัน ตามลำดับ

ในส่วนการรับรู้สมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ในการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำ
รายการ และความสามารถในการกำหนดหัวเรื่องทรัพยากรให้สอดคล้องกับเนื้อหาในสาขาวิชา
มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การลงรายการหลักตามมาตรฐานของหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่ดีในสาขา
บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ และการควบคุมและใช้คำศัพท์ในการสืบค้น ตามลำดับ

บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ มีการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริง ในด้านความสามารถในการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการทรัพยากรในรูปแบบต่าง ๆ ในภาพรวมระดับปานกลางและมาก โดยมีการรับรู้สมรรถนะหลักการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการทรัพยากรในรูปแบบสิ่งพิมพ์มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการทรัพยากรในรูปแบบสื่อโสตทัศน์ และในการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการทรัพยากรในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับ

ในส่วนการรับรู้สมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ด้านการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการในรูปแบบต่าง ๆ พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีการรับรู้สมรรถนะหลักการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการทรัพยากรในรูปแบบสิ่งพิมพ์มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการทรัพยากรในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และในการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการทรัพยากรในรูปแบบสื่อโสตทัศน์ ตามลำดับ

ผลการศึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยมีการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงในการสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลบรรณานุกรมของห้องสมุดเพื่อการถ่ายโอนข้อมูลในเครือข่ายสหบรรณานุกรมผ่านอินเทอร์เน็ตในต่างประเทศ เช่น L.C., OCLC, OHIOLINK มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ สืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลสหบรรณานุกรมของห้องสมุดเพื่อการถ่ายโอนข้อมูลในการทำรายการวิเคราะห์ทรัพยากร เช่น U.C. และฐานข้อมูลจากห้องสมุดอื่น ๆ และการใช้เทคโนโลยีระบบห้องสมุดอัตโนมัติเท่ากัน

ในส่วนการรับรู้สมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีการรับรู้ในด้านการใช้เทคโนโลยีระบบห้องสมุดมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลบรรณานุกรมของห้องสมุดเพื่อการถ่ายโอนข้อมูลในเครือข่ายสหบรรณานุกรมผ่านอินเทอร์เน็ตในต่างประเทศ เช่น L.C., OCLC, OHIOLINK และการสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลสหบรรณานุกรมของห้องสมุดเพื่อการถ่ายโอนข้อมูลในการทำรายการวิเคราะห์ทรัพยากร เช่น U.C. และฐานข้อมูลจากห้องสมุดอื่น ๆ อัตโนมัติ ตามลำดับ

ผลการศึกษาด้านความรู้ทักษะทางภาษา พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ ด้านความรู้/ทักษะทางภาษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและมาก โดยมีการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงในด้านการอ่าน การแปลความหมาย และจับใจความสำคัญของสารสนเทศภาษาไทยมากที่สุด

รองลงมา ได้แก่ ด้านการอ่าน การแปลความหมาย และจับใจความสำคัญของสารสนเทศ
ภาษาอังกฤษ และด้านการอ่าน การแปลความหมาย และจับใจความสำคัญของสารสนเทศภาษา
อื่น ๆ (ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น) ตามลำดับ

ในส่วนการรับรู้สมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ของบรรณารักษ์วิเคราะห์ด้านความรู้/ทักษะ
ทางภาษา พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีการรับรู้สมรรถนะด้านการอ่าน การ
แปลความหมาย และจับใจความสำคัญของสารสนเทศภาษาไทยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการ
อ่าน การแปลความหมาย และจับใจความสำคัญของสารสนเทศภาษาอังกฤษ และด้านการอ่าน การ
แปลความหมาย และจับใจความสำคัญของสารสนเทศภาษาอื่น ๆ (ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น) ตามลำดับ

ผลการศึกษาด้านสมรรถนะของข้าราชการพลเรือนไทย พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์
ทรัพยากรสารสนเทศมีการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ ด้าน
สมรรถนะของข้าราชการพลเรือนไทย โดยรวมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยมีการรับรู้
สมรรถนะหลักตามสภาพจริง ในด้านจริยธรรมมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านความร่วมมือแรงใจ ด้าน
ความถูกต้องของงาน ด้านความเข้าใจผู้อื่น และด้านความมั่นใจในตนเอง ตามลำดับ

ในส่วนการรับรู้สมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทางด้าน
สมรรถนะของข้าราชการพลเรือนไทย พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีการรับรู้
สมรรถนะด้านถูกต้องของงานมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ความร่วมมือแรงร่วมใจ จริยธรรม ความเข้าใจ
ผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ และการควบคุมตนเอง ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึง
ประสงค์ของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีการรับรู้สมรรถนะตามสภาพจริงและ
สมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ ด้านการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
ด้านความรู้/ทักษะทางภาษา และด้านสมรรถนะของข้าราชการพลเรือนไทย ทุกด้านแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการรับรู้สมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ของบรรณารักษ์วิเคราะห์
ทรัพยากรสารสนเทศในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยศึกษาการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริง
และสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จาก
ผลการวิจัยเห็นได้ชัดเจนถึงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ตามลำดับของช่วงห่างระหว่างการ

รับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ โดยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สมรรถนะหลักตามสภาพจริงกับสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ มีผลต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านความรู้ทักษะทางภาษา ด้านการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการ และด้าน สมรรถนะของข้าราชการพลเรือนไทย ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากพัฒนาการด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ มีผลต่อวิชาชีพสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ทำให้เกิดผลกระทบต่อ บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ซึ่งส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศที่อุบัติขึ้นใหม่ ทั้งนี้การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานด้าน ห้องสมุดทั้งงานเทคนิคและงานบริการ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของลักษณะงาน ดังกล่าว ดังนั้นบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศส่วนใหญ่ยังขาดประสบการณ์ ความรู้ ทักษะ ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้สมรรถนะด้านนี้เป็นที่พึงประสงค์อย่างยิ่งใน การพัฒนาการปฏิบัติงานของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศซึ่งสอดคล้องกับ เบญจวรรณ ระเบียบภัย (2547) และประภาพร จงสมจิตต์ (2544) ที่พบว่า การนำเทคโนโลยี สารสนเทศเข้ามาใช้ทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบในด้านความรู้ คุณสมบัติ และประสบการณ์ในการทำงาน ดังนั้น หน่วยงานควรมีการพัฒนาความรู้ ด้วยการ จัดกิจกรรมอบรมส่งเสริมความรู้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานที่ปฏิบัติ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้ทัน ต่อการพัฒนาการปฏิบัติงานของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ

ผลการศึกษารับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริง พบว่า สมรรถนะหลักตามสภาพจริง ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในลำดับสุดท้าย ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงใน วิชาชีพบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประภาพร จงสมจิตต์ (2544) และ ครุฑไชรัต (Khurshid, 2003) ศึกษาเรื่องผลกระทบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อข้อกำหนดงานและคุณสมบัติ ของบรรณารักษ์ทำรายการ พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรต้องมีการพัฒนาทักษะการ ประยุกต์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และมีการใช้ประโยชน์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้เป็น เครื่องมือในการจัดเก็บ การสืบค้นข้อมูล และส่งข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านสมรรถนะของข้าราชการพล เรือนไทย ทั้งนี้เนื่องจากบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีสมรรถนะทางด้านนี้ซึ่งเป็น คุณลักษณะที่หล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกันมากอยู่แล้ว โดยองค์กรมีการ นำสมรรถนะมาใช้ในองค์กร เพื่อการปรับเปลี่ยนงานให้เหมาะสมกับตำแหน่งงานที่ได้รับ มอบหมาย โดยการนำมาพัฒนาสมรรถนะบุคลากรซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์การพัฒนาต่อตนเองและ องค์กร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฮร์มอน (Hemon, 2010) ฮอลล์-เอลลิส (Hall-Ellis, 2005)

และเลตาร์ที (Letarte, 2003) ศึกษาเรื่องสมรรถนะของบรรณารักษ์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาใน อนาคต พบว่า สมรรถนะที่จำเป็นได้แก่ความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลทุกระดับ รวมทั้ง ระบบคิดเชิงวิเคราะห์ ทักษะการสื่อสาร กระบวนการแก้ไขปัญหา การวางแผน การ ประเมินผลการทำงานเป็นทีม ความกระตือรือร้น มีความยืดหยุ่น มีความมุ่งมั่น มีภาวะผู้นำ และ ร่วมสร้างองค์แห่งการเรียนรู้ ตลอดจนสมรรถนะ/ความสามารถที่ไม่ใช่เฉพาะงานห้องสมุด เพื่อ มุ่งเน้นความเชี่ยวชาญและศักยภาพในการทำงาน

จากการศึกษาการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ ศึกษา พบว่า สมรรถนะ ทั้ง 4 ด้าน มีความสำคัญในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการศึกษาด้านการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการ ประกอบด้วย

1.1 การลงรายการหลักตามมาตรฐานของหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่ดีในสาขา

บรรณารักษศาสตร์และสารานเทศศาสตร์ เป็นสมรรถนะที่พึงประสงค์ เนื่องจากเป็นมาตรฐานการ ควบคุมคุณภาพในการปฏิบัติงานลงรายการหลักซึ่งต้องมีเกณฑ์ที่มีมาตรฐานเดียวกัน โดยต้องมื การกำหนดร่วมกัน ทั้งนี้ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างห้องสมุดมหาวิทยาลัยทั้งในส่วนกลางและ ภูมิภาค ในการร่วมกันพัฒนาการปฏิบัติงานให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาพร จงสมจิตต์ (2544) ริซแมน (Rehman, 2006) และครุชไชร์ (Khurshid, 2003) ที่กล่าวว่า บรรณารักษ์ผู้ปฏิบัติงานมีความต้องการพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้ กฏ หลักการพื้นฐานการทำ รายการ ตลอดจนกลยุทธ์การจัดระบบการค้นคืนสารสนเทศ และเทคนิคการปฏิบัติเพื่อผลผลิตการ ทำรายการ มีความต้องการระบบฐานข้อมูลที่ใช้ในการทำรายการร่วมกัน พร้อมทั้งความต้องการ การพัฒนารูปแบบ MARC ไปสู่ห้องสมุดออนไลน์ เพื่อสะดวกในส่วนของการสืบค้น และสามารถ ใช้ประโยชน์จากทำรายการที่มีความยากร่วมกัน ที่สามารถการทำงานร่วมกันกับ OCLC และ RLIN

1.2 ความสามารถในการกำหนดหัวเรื่องทรัพยากรให้สอดคล้องกับเนื้อหา ใน

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่าบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีการรับรู้สมรรถนะที่พึงประสงค์ซึ่งมากกว่า สมรรถนะหลักตามสภาพจริง จะเห็นได้ว่าบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีความ ต้องการสมรรถนะทางด้านการกำหนดหัวเรื่องทรัพยากร เนื่องจากสภาพการเปลี่ยนแปลงและ นวัตกรรมในแต่ละสาขาวิชา ทำให้เกิดคำศัพท์ใหม่ ๆ บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศจึง ต้องใช้ทักษะและความสามารถในการเรียนรู้และศึกษาคำศัพท์นั้น เพื่อมาใช้ในการกำหนดหัวเรื่อง ให้สอดคล้องกับความต้องการในการเข้าถึงข้อมูลของผู้ใช้บริการห้องสมุด ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ชู (Xu, 1996) และ แฮน และเฮซสวี่ (Han & Hswe, 2010) ทำการวิจัยถึงผลกระทบ

ของระบบอัตโนมัติ และคุณสมบัติของบรรณารักษ์วิเคราะห์เลขหมู่/ทำรายการว่ามีความต้องการการพัฒนาทางวิชาชีพในเรื่องของหลักเกณฑ์การลงรายการ AACR2 มาตรฐานการลงรายการ และการให้หัวเรื่อง เพื่ออำนวยความสะดวกในการค้นคว้าและการเข้าถึงข้อมูลอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง ซึ่งจะต้องมีเครื่องมือที่สามารถอ่านข้อมูลด้วยมาตรฐานเดียวกัน

1.3 ความสามารถในการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการทรัพยากรในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อโสตทัศนฯ ดังต่อไปนี้

1.3.1 สื่อสิ่งพิมพ์ เนื่องจากปริมาณของสื่อมีจำนวนเพิ่มขึ้น บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศต้องใช้ความสามารถในการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการทรัพยากรสื่อเพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการ ทั้งนี้ รูปแบบสื่อมีการเปลี่ยนแปลงจากสื่อสิ่งพิมพ์มาเป็นสื่อดิจิทัลมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บรูทลาร์และแกรทซา (Buttlar & Garcha, 1998) ที่กล่าวถึง การเปลี่ยนแปลงของบรรณารักษ์ในการพัฒนาด้านบทบาทและหน้าที่หลัก ซึ่งพบว่าการเปลี่ยนแปลงในการจัดทำรายการบรรณานุกรมด้วยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน มาจากการเติบโตของสื่อการศึกษามีปริมาณมากขึ้น ซึ่งการแสวงหาแหล่งข้อมูลก็เปลี่ยนแปลงไปโดยมีการสืบค้นผ่านฐานข้อมูลออนไลน์ ซีดีรอม และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ก่อให้เกิดการทำงานในลักษณะเชิงรุกมากขึ้น

1.3.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า หนังสือและบทความวารสารอิเล็กทรอนิกส์มีผู้นิยมมากขึ้น ดังนั้นบรรณารักษ์วิเคราะห์ด้านการวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศต้องทำงานในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้น ซึ่งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มปริมาณอย่างมากตลอดเวลา บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศต้องพัฒนาสมรรถนะในการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฮอน์ และเฮชสวี (Han & Hswe, 2010) ที่กล่าวถึง การพัฒนาบทบาทและวิวัฒนาการของบรรณารักษ์ทำรายการทรัพยากรสารสนเทศ พบว่า จากการเปลี่ยนแปลงสื่อในรูปแบบทรัพยากรห้องสมุดที่เป็นดิจิทัล ทำให้การจัดหาทรัพยากรสารสนเทศในรูปแบบดิจิทัลมีมากขึ้น

1.3.3 สื่อโสตทัศนฯ พบว่าบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศยังขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน เนื่องจากบรรณารักษ์บางส่วนไม่ได้ปฏิบัติงานวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการสื่อโสตทัศนฯ ทำให้มีความคิดเห็นที่ต้องการเพิ่มสมรรถนะในการวิเคราะห์สื่อโสตทัศนฯ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกษสุดา พร้อมสีทอง (2546) ศึกษาเรื่องการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จากการเปรียบเทียบการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย พบว่า ผู้ใช้บริการมีความต้องการใช้สื่อการศึกษาของห้องสมุดประเภทโสตทัศนฯ มาก บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากร

สารสนเทศจึงต้องพัฒนาความรู้ ความสามารถในการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการทรัพยากร ประเภทสื่อโสตทัศน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเข้าถึงทรัพยากรสารสนเทศดังกล่าวในการให้บริการ ด้วย

1.4 การกำหนดรายการเข้าถึง พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีความต้องการที่จะเพิ่มสมรรถนะในการกำหนดรายการเข้าถึง โดยต้องการกำหนดมาตรฐานการเข้าถึงให้หลากหลายยิ่งขึ้น เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฮอน์ และเฮชส์วี (Han & Hswe, 2010) ศึกษาเรื่องบทบาทการวิวัฒนาการของบรรณารักษ์ทำรายการทรัพยากรสารสนเทศด้านสมรรถนะในลักษณะรายละเอียดของการปฏิบัติงาน พบว่า บรรณารักษ์มีความต้องการเพิ่มความสามารถในการกำหนดการเข้าถึงข้อมูลซึ่งต้องมีความหลากหลายและให้ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงข้อมูลได้มากยิ่งขึ้น

1.5 การควบคุมและใช้คำศัพท์ในการสืบค้น (Authority Control) พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีความต้องการที่จะเพิ่มสมรรถนะในการควบคุมและใช้คำศัพท์ในการสืบค้น เนื่องจากผู้ใช้บริการเลือกใช้คำศัพท์ที่ใช้ในการสืบค้นที่หลากหลาย ซึ่งทำให้ บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศต้องมีคุณลักษณะในการพิจารณาการใช้คำศัพท์ในการสืบค้น เพื่อลดความซ้ำซ้อน โดยให้สามารถเข้าถึงสื่อสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รีห์แมน (Rehman, 2006) ศึกษาเรื่องสมรรถนะของการผู้นำทางด้านห้องสมุดในอนาคตของบรรณารักษ์มหาวิทยาลัยในมาเลเซีย พบว่า ในอนาคตของบรรณารักษ์มีความต้องการในการประยุกต์กฎหลักการการทำรายการ และการทำรายการบรรณานุกรมร่วมกันในรูปแบบภาคี ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการแบ่งปันทรัพยากรสารสนเทศ โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้บริการด้วย

1.6 การจัดตั้งระเบียบรายการบรรณานุกรมของห้องสมุดในเครือข่าย สหบรรณานุกรม พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศยังขาดสมรรถนะในการจัดตั้งระเบียบรายการบรรณานุกรมของห้องสมุดในเครือข่ายสหบรรณานุกรม เนื่องจากการปฏิบัติงานการจัดตั้งระเบียบรายการบรรณานุกรม มีการมอบหมายการปฏิบัติงานเฉพาะบุคคลเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประภาพร จงสมจิตต์ (2544) และ รีห์แมน (Rehman, 2006) พบว่า บทบาทและหน้าที่ที่เปลี่ยนแปลงไปของบรรณารักษ์วิเคราะห์เลขหมู่และทำบัตรรายการห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ บรรณารักษ์วิเคราะห์เลขหมู่และทำบัตรรายการควรเน้นการทำภาคีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน สร้างความร่วมมือในการลงรายการบรรณานุกรมในฐานข้อมูลและมีโครงสร้างมาตรฐานเครื่องมือที่ใช้ร่วมกัน

2. ผลการศึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ได้แก่ การสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลสหบรรณานุกรมของห้องสมุดเพื่อการถ่ายโอนข้อมูล การทำรายการวิเคราะห์ทรัพยากร การสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลบรรณานุกรมของห้องสมุดเพื่อการถ่ายโอนข้อมูลในเครือข่ายสหบรรณานุกรมผ่านอินเทอร์เน็ตในต่างประเทศ และการใช้มาตรฐานเมทาเดตาของระบบงานห้องสมุด การใช้เทคโนโลยีระบบห้องสมุดดิจิทัลและระบบการจัดการฐานข้อมูลโดยใช้โปรแกรมรหัสเปิด การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีเว็บและเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ประยุกต์ด้านห้องสมุด เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศการพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประภาพร จงสมจิตต์ (2544) และ ครูชีไพรด์ (Khurshid, 2003) ศึกษาเรื่องผลกระทบเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีต่อข้อกำหนดงานและคุณสมบัติของบรรณารักษ์ทำรายการ พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรต้องมีการพัฒนาทักษะการประยุกต์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และมีการใช้ประโยชน์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดเก็บ การสืบค้นข้อมูล และส่งข้อมูล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการศึกษาด้านความรู้ทักษะทางภาษา พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงน้อยกว่าสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ในประเด็นด้านการอ่าน การแปลความหมาย และจับใจความสำคัญของสารสนเทศภาษาอื่น ๆ และภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ มีปัญหาความต้องการสื่อการเรียนนอกเหนือจากสื่อภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ทำให้บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศต้องพัฒนาสมรรถนะทางภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ได้แก่ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาอังกฤษ ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประภาพร จงสมจิตต์ (2544) พบว่า บทบาทและหน้าที่ที่เปลี่ยนแปลงไปของบรรณารักษ์วิเคราะห์เลขหมู่และทำบัตรรายการ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานของบรรณารักษ์ที่ยังขาดความรู้/ทักษะด้านภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ

4. ผลการศึกษาด้านสมรรถนะของข้าราชการพลเรือนไทย พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ด้านสมรรถนะของข้าราชการพลเรือนไทย โดยรวมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้

1. การดำเนินการเชิงรุก
2. การมุ่งผลสัมฤทธิ์
3. การมองภาพองค์รวมเท่ากัน
4. การคิดวิเคราะห์
5. การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ

บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศมีสมรรถนะ

ทางด้านนี้มากอยู่แล้ว เนื่องจากองค์กรมีการนำสมรรถนะมาใช้ในองค์กรเพื่อการปรับเปลี่ยนงานให้เหมาะสมกับตำแหน่งงานที่ได้รับมอบหมาย โดยการนำมาพัฒนาสมรรถนะบุคลากรซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์การพัฒนาต่อตนเองและองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฮมอน (Hemon, 2010), เฮลล์-เอลลิส (Hall-Ellis, 2005) และเลทาร์ตี (Letarte, 2003) ศึกษาเรื่องสมรรถนะของบรรณารักษ์ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในอนาคต พบว่า สมรรถนะที่จำเป็น ได้แก่ สมรรถนะทางด้านคุณลักษณะ ทักษะ และค่านิยม ซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายเพิ่มเติมจากสมรรถนะทางวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย โดยขอเสนอข้อมูลตามลำดับของช่วงห่างระหว่างการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. การพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรได้รับการพิจารณาเป็นลำดับแรก เนื่องจากสมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีเว็บประยุกต์ด้านห้องสมุด การใช้เทคโนโลยีระบบการจัดการฐานข้อมูล และการใช้เทคโนโลยีระบบห้องสมุดดิจิทัล จากผลการวิจัยสามารถนำไปสู่การพัฒนาบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ด้วยวิธีการทำงานที่เปลี่ยนแปลง ความรู้ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติของบุคลากรให้เป็นไปทางที่ดีขึ้นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้บุคลากรมีการพัฒนาการปฏิบัติงานให้ได้ผลตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยขอเสนอทั้งนี้วิธีการที่สามารถพัฒนาสมรรถนะของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ได้แก่ การฝึกอบรมด้านการใช้เทคโนโลยีที่ใช้ในการปฏิบัติงานในหน่วยงาน การศึกษาดูงาน โดยการจัดทำโครงการให้บุคลากรไปศึกษาดูงานหน่วยงานที่มีแนวปฏิบัติที่ดีเรื่องการนำเทคโนโลยีมาใช้ในงานห้องสมุด ตลอดจนการหมุนเวียนบุคลากรที่มีสมรรถนะทักษะ/ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน โดยมีการทำงานเป็นทีม

2. การพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้ทักษะทางภาษาควรได้รับการพิจารณาเป็นลำดับรองลงมา เนื่องจากสมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นลำดับที่ 2 โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมรรถนะด้านการอ่าน การแปลความหมาย และจับใจความสำคัญของสารสนเทศ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาอังกฤษ เพื่อการเข้าถึงทรัพยากรสารสนเทศที่มีความหลากหลายทางด้านภาษาอื่น ๆ บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศต้อง

พัฒนาทักษะหรือหาวิธีการที่สามารถพัฒนาสมรรถนะทางด้านนี้ ทั้งนี้วิธีการการพัฒนาสมรรถนะ ได้แก่ การฝึกอบรม และการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มศักยภาพทางด้านภาษาจากหน่วยงานที่ทำการสอน ทางด้านภาษา หรือปรึกษากับคณาจารย์ที่สอนภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาอังกฤษ ภายในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อการเสริมสร้างประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติงาน

3. การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการซึ่งมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นลำดับที่ 3 โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมรรถนะการลงรายการตามหลักเกณฑ์ของ AACR2R ความรู้ / ความสามารถเกี่ยวกับการใช้คู่มือในการกำหนดหมวดหมู่ L.C., D.C. และอื่น ๆ และการกำหนดการใช้หัวเรื่อง / การใช้มาตรฐานการปฏิบัติงานร่วมกันตามมติจากการประชุมความร่วมมือระหว่างห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาและห้องสมุดมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า บรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ควรตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ ด้านการวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการ พร้อมต้องศึกษาหลักเกณฑ์ การใช้คู่มือ การใช้หัวเรื่อง ด้วยการสร้างและการกำหนดการใช้ที่เป็นรูปแบบมาตรฐานของการทำงาน เพื่อก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลข่าวสารตลอดเวลาในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ

ผู้บริหารสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการกำหนดคุณสมบัติทางสมรรถนะสำคัญที่พึงประสงค์ของบุคลากรในการสรรหา คัดเลือก และส่งเสริมการให้ความรู้และสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานและการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานให้ตรงกับความต้องการของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ทั้งนี้สามารถนำมากำหนดเกณฑ์มาตรฐานสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์เฉพาะตำแหน่งงานแต่ละงานให้มีความชัดเจน ต่อการกำหนดสมรรถนะประจำตำแหน่งซึ่งแต่ละตำแหน่งมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างกัน เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพของบุคลากรที่ปฏิบัติงานห้องสมุด

ห้องสมุดแต่ละแห่งควรมีความร่วมมือที่ส่งเสริมการให้ความรู้และสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง โดยร่วมกันจัดการฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้เกิดทักษะและความเข้าใจในวิชาชีพและมีการทำงานเป็นทีม โดยการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานให้มีมาตรฐานเดียวกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ประโยชน์กับงานที่รับผิดชอบให้มีประสิทธิผลอย่างแท้จริง

ตลอดจนบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ต้องศึกษาวิทยาการใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองในการเพิ่มศักยภาพทางด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีสารสนเทศ ต่อการพัฒนาการปฏิบัติงานที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของตนเอง พร้อมทั้งตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการในยุคเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยในเรื่องการรับรู้สมรรถนะหลักตามสภาพจริงและสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาวิจัยแบบต่อยอดในเรื่องการพัฒนาศักยภาพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ รวมถึงการศึกษาระดับความคาดหวังของผู้บริหารที่มีต่อสมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบมุมมองของผู้บริหารที่มีต่อการรับรู้สมรรถนะหลักที่พึงประสงค์ของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศกับมุมมองของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศหรืออาจเปรียบเทียบสมรรถนะที่พึงประสงค์ของบรรณารักษ์วิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศของประเทศไทยกับเกณฑ์มาตรฐานสากล